

IDEES PER A REPORTATGES

1. Collserola, gran parc metropolità d'Europa
2. Cor de la ciutat: l'estil de l'Eixample
3. La ciutat dels passeigs
4. Aparadors centenaris
5. La metròpoli de les platges
6. Sensacions de ciutat
7. La granja, una tradició de dolços berenars
8. Joies del Barcelona Bus Turístic
9. Tresors picassians per al Museu Nacional
10. 'Shopping' a Sants, Gràcia i Sarrià
11. Barcelona: passió pel motor
12. 24 hores a Barcelona
13. Tot Barcelona a peu de carrer
14. Barcelona, ciutat de l'esport
15. La nova bistronomia
16. Una ciutat amb ànima de mar
17. Barcelona, centre de cultura
18. Barcelona, escenari de novel·la negra
19. Barcelona, experiències inoblidables
20. Barcelona, un llegat ple de tresors
21. Tota una ciutat per fer shopping
22. Racons de Gràcia

1. Collserola, gran parc metropolità d'Europa

Ja sap que Barcelona té de tot. Fins i tot té un dels parcs metropolitans més grans d'Europa. Collserola és, amb 8.000 hectàrees, l'autèntic pulmó verd de la ciutat. Unit a l'entramat urbà, ocupa una extensió de 17 quilòmetres de llargària i sis quilòmetres d'amplada, i té el turó del Tibidabo (512 metres) com a punt més alt. Situat entre els rius Llobregat i Besòs, forma part de la serralada Litoral, un sistema muntanyós de 300 quilòmetres de longitud paral·lel al mar Mediterrani.

Collserola mira al mar des d'una pendent pronunciada i es prolonga cap a l'interior entre nombroses valls, suaus i boscoses. Des de dalt de tot dels turons nombrosos miradors ofereixen vistes panoràmiques de Barcelona, que baixa fins al mar.

El parc és talment un ésser viu. Alberga gairebé la totalitat de les espècies pròpies de l'ambient humit del bosc mediterrani, així com altres de caràcter eurosiberià. I això perquè hi ha una gran diversitat d'ambients, des de bosc de ribera a pinedes de repoblació, rouredes, cultius i zones urbanes.

Quant a fauna, habiten Collserola un total de 19 espècies de mamífers (el 40% de les de Catalunya), entre les quals criden l'atenció el senglar, la guineu i la geneta. També són inquilins destacats 134 espècies autòctones d'aus (el 34% del total de Catalunya), com esparvers i falcons. I no ens podem oblidar dels peixos (sis espècies), amfibis (11 espècies) i rèptils (13 espècies). Els mesos d'hivern, a més, són els més adequats per observar aus, perquè el pas migratori de la tardor és molt productiu per a les rapaces, de les quals l'any passat se'n van veure uns 1.600 exemplars.

Collserola, a més a més, és viscuda amb vocació pedagògica. Al Museu de la Vida Rural, instal·lat a Can Coll, es poden conèixer els costums catalans, la gastronomia i l'artesanía. Es tracta d'una de les cases tradicionals, les masies, que poblen el parc, i que també té miradors, zones d'oci, itineraris de passeig i restes arqueològiques. El centre d'interpretació del Parc de Collserola organitza excursions guiades i gratuïtes els dissabtes al matí, una opció que complementa les sessions nocturnes d'observació d'estrelles dels divendres, útils també per descobrir els sons nocturns del bosc. I és que, a Barcelona, la natura batega en estat pur.

Informació al: 93 280 35 52, cpcollserola@amb.es

2. Cor de la ciutat: l'estil de l'Eixample

Un entramat de carrers ben organitzats en una xarxa perfecta és una de les imatges que més s'associa a Barcelona. Però aquest element distintiu de l'Eixample amaga la veritable bellesa del barri, en concret la seva efervescència, diversitat i elegància. Quan la Ciutat Vella de Barcelona es va fer massa gran per encabir-se dins les muralles de la ciutat original el 1850, es va estendre de la manera més ordenada possible gràcies a l'arquitecte Ildefons Cerdà. Va concebre un projecte per al creixement de la ciutat que té més validesa avui que mai. La seva visió era d'una ciutat a què es podien afegir illes, amb carrers que anaven de dalt a baix i de dreta a esquerra; aquestes illes quadrades d'edificis, amb les famoses cantonades en xamfrà, oferirien una ciutat nova, verda i neta, amb molt d'aire pur.

Cerdà volia crear una ciutat on l'espai privat i públic estarien costat per costat. En el centre de les illes hi hauria jardins públics, en marcat contrast amb els carrerons tortuosos i plens de gom a gom de Ciutat Vella.

L'Eixample és ara un model de referència de vida urbana: un lloc on la qualitat de vida està lligada a la possibilitat de trobar comerços, serveis, places i zones verdes ben a prop. Tant habitants com visitants troben a l'Eixample la barreja ideal; un lloc on és fàcil arribar d'un punt a l'altre a peu, on cada cantonada comporta noves sorpreses i on el visitant se sent segur del seu destí més que empetitit per l'entorn. A l'Eixample trobaràs botigues de tota mena a nivell de carrer; damunt hi ha els habitatges. La fleca, el *colmado* i la farmàcia... estan a tocar de botigues ben posades de disseny que venen roba o mobiliari. L'Eixample té aquesta efervescència; no és sorprenent tenint en compte que té al voltant de 9.000 botigues i centenars de restaurants i bars. Hi ha dos carrers que sobresurten: el passeig de Gràcia i la rambla de Catalunya. El primer és el passeig més prestigiós de Barcelona, una mena de Champs Elysees amb les marques més exclusives i els restaurants més elegants. L'arquitectura modernista característica de la ciutat té el seu centre al voltant d'aquesta zona, coneguda com el Quadrat d'Or. Busca-hi joies com la casa Amatller o la casa Batlló, dos fantàstics exemples d'aquest estil.

La rambla de Catalunya té un caràcter molt més íntim. Aquí botigues luxoses, especialment joieries, guarneixen el carrer, tot i que també s'hi poden trobar *colmadors* tradicionals amb un servei a l'antiga personalitzat i venedors amb bata blava. A l'estiu, els bars munten les seves terrasses a fora perquè ciutadans i visitants puguin gaudir de la

frescor del vespre. Mira amunt del carrer i veuràs com les llums rutilants del parc del Tibidabo brillen. No podries estar enlloc més que a Barcelona.

A l'Eixample hi ha també molta activitat cultural, amb grans museus i galeries. Als turistes els encanta aquesta barreja perquè suposa una experiència única, l'experiència de l'Eixample.

Museus a l'Eixample

L'Eixample és excepcional quant a museus. Dos dels més populars a Barcelona s'ubiquen aquí, en concret la Fundació Caixa de Catalunya a la Pedrera i la Fundació Tàpies. No et perdís el Museu Egipci o la col·lecció de la molt valorada Fundació Godia.

Un Eixample per a amants de l'art

L'Eixample aplega les principals galeries d'art de la ciutat, amb a la vora de 20 agrupades entre les dues illes de Consell de Cent entre Balmes i passeig de Gràcia. Va ser als anys 60 que les primeres galeries hi van començar a aparèixer. La Sala Dalmau, al xamfrà de Consell de Cent amb passeig de Gràcia, és una de les més importants i mostra les obres d'artistes contemporanis i de pintors espanyols que van emigrar a París abans i durant la Guerra Civil. A prop hi trobaràs les Galeries Senda, Carles Taché, Toni Tàpies i moltes altres. Les Galeries Joan Prat a Balmes i rambla de Catalunya mostren les obres de prestigiosos artistes catalans i internacionals.

Patis interiors i jardins

L'Eixample d'Ildefons Cerdà se'l van apropiar especuladors i promotors immobiliaris. Els espais interiors d'illa de tot l'entramat de carrers van ser ocupats i edificats al llarg de la major part del segle XX. Tot i així, en els darrers anys l'ajuntament ha recomprat els terrenys per fer-hi jardins i places públiques. La intenció és de restaurar el 10% de les 420 illes en els propers anys. Les millors mostres són la torre de les Aigües, la casa Elizalde i el palau Robert.

3. La ciutat dels passeigs

Barcelona es gaudeix caminant. La nostra ciutat, que té vuit quilòmetres de llarg i nou d'ample, és una realitat física de dimensions humanes, adequada per al noble art de la passejada. Visitants i barcelonins aprecien el plaer de desplaçar-se a peu pel centre de la ciutat. Per alguna cosa deu ser que el 78% dels barcelonins es consideren més vianants que conductors, o que durant el 2001 es van registrar més d'un milió i mig de desplaçaments a peu en dia feiner.

I és que un total de 435 carrers d'ús per a vianants, amb una superfície equivalent a 130 hectàrees, animen a sortir al carrer a gaudir de la llum i el clima mediterrani. Aquestes vies estan situades, principalment, al districte de Ciutat Vella i als entorns dels nuclis històrics dels diferents districtes i dels mercats municipals. A Barcelona, la línia recta s'agafa caminant: el 37% dels desplaçaments de més de cinc minuts es fan a peu. Urbanisme, arquitectura, *shopping* i temperatura conviden a fer-ho.

4. Aparadors centenaris

Cereria Subirà, 1761.

Barcelona és una ciutat moderna, on es pot trobar l'últim crit en tecnologia i moda. Però és també una referència tradicional a Europa, amb més de 2.000 anys d'història. Els seus carrers són el testimoni dels vaivens de la humanitat, dels avenços del progrés. El seu comerç, el variat i complementari reflex d'una urbs cosmopolita i a l'avantguarda i d'un llegat, d'una riquesa històrica que li confereix la seva personalitat especial.

Avui en dia, entrat ja el segle XXI, Barcelona conserva establiments centenaris, guardians fidels de la tradició i la qualitat, que han resistit els embats del temps, de la modernitat i de la globalització. L'especialització i l'amor per les coses ben fetes són el leit motif d'aquestes botigues, notaris de dècades i segles de bon comerç.

A **E&A Gispert** (*Sombrerers, 23*) són mestres torradors que diàriament encenen el seu forn per a torrar fruits secs a l'escalfor de la llenya. Fundada el 1851, ofereix una gran varietat de fruits secs i altres productes de Catalunya. **El Rey de la Màgia**, inaugurat el 1881 pel mag Joaquim Partegàs, és un dels establiments de màgia més antics d'Europa. A més enrere es remunta la **Cereria Subirà**, fundada el 1761, fet que la converteix en la botiga més antiga de Barcelona. Situada a la *Baixada Llibreteria 7*, conserva intacta la seva decoració decimonònica i una variada oferta de veles, que s'ha anat adaptant al pas del temps.

L'Arca de l'Àvia, ubicada al carrer *Banyes Nous, 20*, ofereix antiguitats tèxtils, roba per a la llar i dissenys tèxtils artesanals, on hi destaca una secció de vestuari i complements tèxtils, del segle VIII al XX, summament útil per a produccions audiovisuals d'època. **El Ingenio** (*Rauric, 6*), està especialitzat des de 1838 en pintures de cartó-pedra, disfresses, cap-grossos... Una delícia per a les ments imaginatives.

L'Herboristeria del Rey, al carrer *Del Vidre 1*, és una de les botigues més antigues de la ciutat. Fundada el 1823 per Josep Vilà, fou distingit com a herbolari de cambra de la reina Isabel II d'Espanya. A un altre personatge cèlebre li deu també el seu nom la **Casa Beethoven** (*La Rambla, 97*), l'establiment especialitzat en música que, des del 1886, ofereix nombroses partitures, entre altres articles.

5. La metròpoli de les platges

Barcelona és una de les poques ciutats del món que combina els atractius propis del turisme urbà amb la possibilitat d'estirar-se a la sorra a prendre el sol o gaudir, al vespre i a la nit, d'un animat Passeig Marítim. Les platges de Barcelona, amb 4,2 quilòmetres de longitud i a pocs minuts de qualsevol punt de la ciutat, constitueixen un cas únic a Europa d'integració de la metròpoli amb el mar.

Barcelona ha estat sempre una ciutat mediterrània de gran importància que ha vinculat la seva vida al mar. La recuperació de la façana marítima, iniciada amb l'Olimpíada del 1992 i culminada ara amb el Fòrum de les Cultures 2004, ha obert totalment Barcelona a la Mediterrània.

Les platges de Barcelona acullen cada any més de set milions de persones, que gaudeixen d'un dels majors espais públics i de lleure de què disposa la ciutat. Els usuaris troben a les platges els serveis i equipaments necessaris perquè l'estada sigui el màxim de còmoda i segura, a més d'una sèrie d'activitats que hi garanteixen la diversió

Els programes de neteja i de control sanitari de la sorra i l'aigua, juntament amb la qualitat dels serveis i infraestructures, han permès que les platges de Barcelona aconseguixin enguany cinc banderes blaves i una menció honorífica en l'apartat de seguretat.

La qualitat i diversitat de les seves platges converteixen Barcelona en una excel·lent oferta per a totes les edats i durant totes les èpoques de l'any, però especialment a l'estiu. Aprofitar l'acollidor clima de la ciutat per a combinar la tranquil·litat de les aigües de la Mediterrània i el color daurat de la fina sorra, amb les múltiples activitats culturals i lúdiques que ofereix l'interior de la ciutat, és una temptació difícilment repetible.

6. Sensacions de ciutat

El xamfrà, espai al·lusiu de Barcelona, de l'Eixample, és un univers ple de vida, bulliciós i estimulant, un *ecosistema* humà farcit d'emocions, sensacions, batecs. Com els que es poden percebre un assolellat matí d'hivern: una senyora de 40 anys indica a la seva mare l'itinerari per anar al parc, frec a frec amb un senyor de mitjana edat, elegant i distingit, que transita amb una bossa d'una llibreria; els pintors que retoquen els últims acabats d'una nova botiga, ben a prop d'un grup d'estudiants d'una població veïna que han vingut a Barcelona a admirar un edifici modernista; o la senyora que, amb presses de matí feiner, surt del caixer automàtic, en contrast amb l'atenció de dos turistes que desxifren un plànol de la ciutat, a la recerca de la Sagrada Família. I és que tothom fa la seva, com el senyor de 60 anys que, vestit d'oficina, accelera el pas gronxant un maletí. O el noi que, enfundat en un casc, arrenca la moto, sota l'atenta mirada de la parella de policies municipals, de patrulla. Més enllà, aturades sota el sol de gener, tres joves estudiants estrangeres, amb la carpeta al pit, repassen afers acadèmics.

I l'amor que es professen dos turistes nòrdics de mitjana edat, que baden agafats de la mà; com vincle hi ha entre una senyora gran i el seu *canix*, que caminen amb divergència de passes. Un senyor amb corbata que surt del cafè amb un tallat a la mà, una noia moderna de cabell vermell que grava els amics... El ritme discret de l'avi que, abrigat, passeja el nét en cotxet de rodes. És hora de feina, ens recorden dos operaris del servei de neteja. O no: un senyor amb americana que passeja amb les mans a la butxaca, tranquil·lament, davant de dos turistes orientals asseguts en un banc, que manipulen una *palm*.

És el tragí del matí. El diari sota el braç; dues dones que se citen per a més tard, amb gestos; un senyor d'edat amb el carro de la compra; el jove modern que porta una bossa d'una botiga d'objectes de la llar, la parella de *guapos* que entra al centre cultural. El repartidor de publicitat vestit amb colors llampants. Les tres senyores que parlen de les rebaixes, i la família de turistes de l'Est d'Europa que es fa una foto davant un edifici insòlit... És Mediterrani. És carrer. És vida. És Barcelona.

7. La granja, una tradició de dolços berenars

Les granges, uns establiments amb gran tradició a Barcelona i Catalunya, són uns espais amb personalitat pròpia, que deparen dolços berenars. Un tassa de xocolata calenta, un plat de nata acabada de muntar, una safata de melindros i un suís amb ensaimada són algunes de les propostes que es poden degustar en una granja, al caliu d'una trobada entre amics o llegint el diari o un llibre.

Més autòctones que els salons de te, més diàfanes que les cafeteries i més acollidores que les pastisseries, a les granges hi trobarà matins relaxats i tardes reposades, herència d'una tradició d'amor per les coses ben fetes i pel sabor dels productes originaris. Provenen d'un temps en què l'estable amb les vaques es trobava just al darrera de la botiga on els parroquians anaven a berenar. Actualment, tot i que la granja (d'animals) i la granja (d'establiment) estan territorialment més allunyades, la matèria prima continua sent excel·lent i l'elaboració, casolana.

Amb un horari comprès entre esmorzars i berenars, són freqüentades per un públic heterogeni que n'aprecia, a més del sabor, l'olor i un tracte amable i familiar. Tracte que, generalment, dispensa el propietari o propietària, que ha anat reunint un ric anecdotari de la història de la ciutat.

Entrar en qualsevol d'aquests veritables testimonis de la ciutat –que han contribuït a la supervivència del dolç– és un immillorable regal als sentits i un bon record de Barcelona.

8. Joies del Barcelona Bus Turístic

Monestir de Pedralbes. Una joia del gòtic català

Barcelona ofereix la possibilitat als visitants de recórrer la ciutat amb el Barcelona Bus Turístic. Una de les rutes té parada al Monestir de Pedralbes (www.bcn.cat), una de les joies de l'art gòtic religiós a Catalunya. L'edifici no només constitueix un dels millors exemples d'aquest estil arquitectònic medieval, sinó que suposa una oportunitat única de contrastar-lo amb les nombroses mostres de gòtic civil que també es troben a altres punts de Barcelona, com els palaus del carrer Montcada.

El Monestir de Pedralbes forma un conjunt d'estances que transporten el visitant en el temps. Comprèn també l'església i gira a l'entorn d'un claustre espaiós de tres plantes, envoltat de les habitacions principals: el Dormidor, el Refetor, la Sala Capitular, l'Abadia i les cel·les de dia. És un autèntic oasi de pau enmig del brogit de la gran capital. És un exemple també de la dedicació amb la qual els barcelonins mimen els tresors que els ha deixat la història en herència. En aquest sentit, es mostra com un exponent de la conservació del patrimoni autòcton en una ciutat que mira sempre cap al futur, però tenint en compte la necessitat de preservar el seu llegat patrimonial. Tant és així que el monestir encara conserva un magnífic museu, on es poden contemplar infinitat d'obres d'art, objectes litúrgics i mobiliari que la comunitat de les clarisses ha anat aplegant al llarg dels segles amb dedicació i molta constància.

El visitant de seguida s'adona durant el seu passeig de les virtuts del monestir de Pedralbes, declarat Monument Històric Artístic. Durant la seva història recent ha arribat a allotjar una part de la col·lecció de pintures de Thyssen-Bornemisza. El perímetre del conjunt religiós va estar en un origen envoltat per una muralla, de la qual només es conserven dues torres de vigilància i dues de les portes. L'església consta d'una única nau i estava presidida per un retaule gòtic de Jaume Huguet, que s'ha perdut. El claustre té tres pisos i una longitud de 40 metres. Està format per amplis arcs que descansen sobre nombroses columnes. Els capitells estan decorats amb l'emblema dels reis d'Aragó i el de la casa de Montcada. També destaca la capella de Sant Miquel en la qual es poden veure diverses pintures de Ferrer Bassa. Realitzades el 1346, les obres mostren la influència que va rebre aquest artista del pintor italià Giotto.

La visita suposa transportar-se fins a l'època medieval i fer-se una idea molt acurada de com havia estat la vida d'aquesta comunitat religiosa, fundada el 1327 per la reina Elisenda de Montcada. La monarca va posar especial interès en aquest monestir al qual va dotar de privilegis. Gràcies a ella, quedava sota la protecció directa de la ciutat,

a través del Consell de Cent, que es comprometia a defensar-lo. La pròpia Elisenda va fer construir un palau annex al qual es va traslladar al morir el seu marit, el rei Jaume II El Just, el 1327. Va residir allà fins el moment de la seva mort, 40 anys després. El seu sepulcre, ara en procés de restauració, és avui un dels conjunts funeraris més importants de la Catalunya medieval. La tomba consta de dos costats: un, dins de l'església del monestir, mostra el vessant d'Elisenda com a reina, i, un altre, dins del claustre, que ensenya la seva cara més religiosa. L'estàtua que presideix la tomba de la reina la mostra doncs en les dues facetes que més van influir en ella: d'una banda es pot veure a la reina amb vestit curt i coronada com a reina, mentre que per l'altra se la veu vestida com a vídua. Són també les dues cares d'un monestir tan majestuós com auster.

Pavelló Mies van der Rohe. Un exponent de l'arquitectura moderna

El Pavelló Mies van der Rohe (www.miesbcn.com) és una de les mostres més destacades d'arquitectura moderna que es poden veure avui dia a Barcelona. Situada a l'entorn de la muntanya olímpica de Montjuïc, la instal·lació és de fàcil accés amb el Barcelona Bus Turístic. A més, és membre de la Barcelona Card, targeta amb descomptes en transport públic, establiments i museus. Fer una visita a aquest edifici emblemàtic suposa endinsar-se en un món dedicat al debat, la difusió i la sensibilització sobre temes d'arquitectura i urbanisme contemporanis. Entre les seves parets es respira una aire d'experimentació, de voluntat de coneixement i d'avantguarda. Des d'aquest edifici, una fundació promou l'estudi de l'obra de Ludwig Mies van der Rohe i del Moviment Modern. No és estrany, doncs, trobar-se amb l'organització d'alguna conferència, una exposició, un taller o alguna instal·lació quan es decideix fer una visita a aquesta autèntica obra d'art de l'arquitectura moderna.

El Pavelló és una fita simbòlica del Moviment Modern. De seguida, quan un accedeix a aquest edifici, entén el per què ha estat estudiat i interpretat exhaustivament pels experts, al mateix temps que ha inspirat el treball de diverses generacions d'arquitectes. Barcelona és una ciutat tradicionalment oberta a l'experimentació arquitectònica, com ho demostra el llegat visionari de Gaudí. I aquest Pavelló és una mostra fefaent d'aquest esperit innovador que ha marcat el creixement urbanístic de la capital catalana. Va ser dissenyat per Ludwig Mies van der Rohe (1886-1969) com a pavelló nacional d'Alemanya per a l'Exposició Internacional de Barcelona del 1929, que es va celebrar a Montjuïc, on encara avui poden veure's altres vestigis d'aquell esdeveniment. El Pavelló es va concebre originàriament per allotjar la recepció oficial presidida pel rei Alfons XIII al costat de les autoritats alemanyes. Un cop va acabar-se l'Exposició, el Pavelló va ser desmuntat. Però, amb el temps va esdevenir un referent clau tant en la trajectòria de Mies van der Rohe com per al conjunt de l'arquitectura del segle XX. Tant és així que l'Ajuntament de Barcelona el va voler reconstruir (1986).

El visitant ha d'estar especialment atent als materials de vidre, acer i quatre tipus diferents de marbre (travertí romà, marbre verd dels Alps, marbre verd antic de Grècia i ònix daurat de l'Atlas) que vesteixen l'edifici. Un altre atractiu és la denominada "cadira Barcelona", que Mies van der Rohe va dissenyar, especialment per al Pavelló. Està feta de pell i perfil metàl·lic que, amb el temps, va esdevenir una icona del disseny modern, fins al punt que encara avui es produeix i es comercialitza. Un altre dels elements cabdals del conjunt arquitectònic del Pavelló és l'escultura de Georg Kolbe. S'hi pot veure una reproducció en bronze de la que, amb el títol d'*Alba*, va fer aquest artista contemporani de Mies van der Rohe. Està magistralment situada en un extrem de l'estany petit, en un punt on no només es reflecteix en l'aigua sinó també en el marbre i en els vidres, donant la sensació que es multiplica en l'espai i contrastant les seves línies corbes amb la puresa geomètrica de l'edifici. Tot un espectacle arquitectònic.

9. Tresors picassians per al Museu Nacional

Barcelona mostra el quadre *Dona amb barret i coll de pell*.

El Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) ha incorporat al seu catàleg permanent aquesta important obra de Pablo Picasso. Al costat de vuit peces més del pintor malagueny, que estan en dipòsit per un any, ha obert un interessant àmbit nou dedicat a aquest gran artista universal. La pintura que abanderarà aquesta sala exclusiva va ser adquirida recentment per l'Estat espanyol i és un dels nombrosos retrats que Picasso va fer de Marie-Thérèse Walter, qui va ser la seva companya entre els anys 1927 i 1935, i mare de la seva filla Maya. El visitant podrà contemplar com, en aquesta obra, el pintor va fer un exhaustiu exercici analític i va sotmetre a mil transfiguracions metamòrfiques la joventut i la personalitat de la seva dona. Tant és així que va convertir la model en una icona de la sensualitat a través d'un ric llenguatge pictòric i de formes. *Dona amb barret i coll de pell* és, sens dubte, un dels quadres que va marcar les claus del llenguatge artístic del segle XX.

El MNAC presenta ara al públic, a banda del seu ja ampli fons d'obres d'art, aquest retrat de Marie-Thérèse Walter en un àmbit monogràfic dedicat a Picasso, que inclou vuit peces de la col·lecció de Catherine Hutin. Aquest conjunt de pintures il·lustren les etapes de plenitud de l'artista. Però, en aquest cas, són especialment adients per contemplar-les en comparació amb les riques col·leccions d'art català modern (i, especialment, de l'època d'avantguarda) que té el Museu Nacional d'Art de Catalunya. Entre les vuit pintures que acompanyen el retrat de Marie-Thérèse Walter hi trobem dues del temps en què Picasso col·laborava amb els ballets russos i havia iniciat una etapa qualificada de retorn a l'ordre. Hi veiem el cubisme sintètic de l'oli *Home en una butaca* (1917) o el cubisme decoratiu de *Natura morta amb fruitera* (1920). També hi ha quatre obres de la vessant eròtica de l'artista, amb influències del surrealisme, plenes de llibertat i violència. Per últim, la sala monogràfica dedicada a Picasso es completa amb els retrats de Nusch Éluard i Dora Maar, que l'artista malagueny va utilitzar com a models cap a finals de la dècada del 1930. En total, nou tresors per descobrir.

Info: www.mnac.es

10. ‘Shopping’ a Sants, Gràcia i Sarrià

Comerç amb identitat als eixos comercials. Anar de compres a la capital catalana no significa visitar sempre els mateixos comerços, ni haver de passejar sempre pels mateixos carrers. L’oferta és tan variada i àmplia com singular. I per facilitar al màxim les coses al comprador, la ciutat acull el **Barcelona Shopping Line** (www.barcelonaturisme.com), que té més de cinc quilòmetres de llarg i recorre des dels barris més concorreguts dels voltants de la Rambla fins a les botigues més exclusives de la Diagonal i el Passeig de Gràcia, dominat per les obres de Gaudí. Però, aquest gran aparador de comerços continua encara més enllà d’aquests límits per mostrar al visitant la popular i tradicional vida de barri barcelonina i la famosa capacitat creativa dels seus dissenyadors. I és que Barcelona té 17 eixos comercials que ofereixen una oportunitat única de descobrir tots els atractius d’aquesta ciutat tot anant de compres.

Un dels exemples més clars són els eixos comercials de Sants i Creu Coberta. Es tracta de la via comercial més llarga d’Europa, amb més de 350 botigues i establiments de serveis, amb l’oferta culinària més diversa. És una zona molt concorreguda, i és la parada obligada dels viatgers que arriben a Barcelona amb el Tren de Gran Velocitat. Aquí, la vida comercial es desenvolupa entorn un nucli urbà que té més de 1.000 anys d’història i que, en el passat, va ser un centre industrial. El visitant pot fer una parada al parc de l’Espanya Industrial o bé contemplar les finques de principis del segle XX, amb elements modernistes o amb els populars dos caps bovins a la façana.

11. Barcelona: passió pel motor

El Circuit de Catalunya ofereix grans atractius tot l'any al costat de la ciutat.

A ningú li estranya que els principals equips de Fórmula 1 triïn el Circuit de Catalunya (www.circuitcat.com) com a centre d'avaluació dels seus monoplaques o que sigui, possiblement, la instal·lació més ben valorada pels pilots. I és que aquest no és un escenari de curses més dels que hi ha a la llista del Campionat del Món de Fórmula 1 i MotoGP. És alguna cosa més, ho saben els professionals que hi competeixen i els milers d'aficionats que en gaudeixen a les grades.

Des de la seva inauguració, el 1991, el Circuit de Catalunya ha estat la seu del Gran Premi d'Espanya de Fórmula 1 i, el 1992, l'any de les Olimpíades de Barcelona, es va incorporar al Mundial de Motociclisme. Acull, doncs, les dues cites més destacades del món del motor. I aquest 2009 compliran un any més amb la seva cita amb els aficionats, els equips competidors i els patrocinadors.

Des del seu inici, el Circuit de Catalunya va heretar la passió de tot un país pel motor i el fort vincle amb la indústria, amb marques mítiques com Hispano-Suiza, Pegaso i Bultaco, Montesa, Derbi i Ossa. La llista de pilots és extensa i queda vinculada a d'altres traçats que van fer viure i revivre l'espectacularitat de les curses de motos i cotxes. No en va els circuits urbans barcelonins de Pedralbes i Montjuïc van sobresortir en la Fórmula 1 dels anys 50 i 70. Les motos també van ser escenari als anys 70 de grans curses a Montjuïc. Aquesta gran afició s'ha mantingut fins als nostres dies i s'ha reforçat amb les excel·lents instal·lacions del Circuit de Catalunya. Actualment, disposa de 16 tribunes, dues d'elles cobertes, i un aforament de seients per a més de 70.000 espectadors. Cal sumar-hi la zona de pelouse o entrada general, que en pot acollir 30.000 més. A banda, hi ha inscrits com a socis 16.000 aficionats, que paguen una quota anual que els permet accedir a totes les curses, els entrenaments de temporada de la Fórmula 1 o tenir descomptes. Gaudeixen d'una zona exclusiva, que serà remodelada el 2009.

Els darrers sis anys, el Circuit va apostar per la qualitat de les instal·lacions, seguint la fórmula de la "Doble Q": acollir la major Quantitat d'espectadors, però mantenint la proporció de Qualitat necessària en serveis i espais. Amb millors accessos, i l'increment de les places de pàrquing, a més de 400 places per a autocars. La connexió del ferrocarril de Barcelona amb l'estació de Montmeló, i els acords amb autocars Sagalés per a traslladar-hi aficionats des del centre, són comoditats que les agències de turisme i els visitants han sabut valorar. El Circuit de Catalunya, membre de la targeta

turística amb gratuïtats i descomptes Barcelona Card (www.barcelonaturisme.com), és a només 30 km de la capital catalana i, per carretera, s'hi arriba també molt còmodament amb l'autopista AP-7. De fet, les connexions amb Barcelona, l'aeroport, el port i també els aeroports de Girona i Reus, o els del sud de França, són ràpides.

En el cas del Campionat del Món de MotoGP, el Gran Premi de Catalunya converteix Barcelona en el pol d'atracció de tots els fans de les motocicletes. La ciutat viu de cara a l'esport del motor i ofereix als milers de visitants, sobretot francesos, tots els seus atractius turístics, com a complement als entrenaments i les curses. No és estrany, per tant, que el 78% dels qui vénen, decideixin tornar. I la meitat repeteixen cada any l'experiència, perquè sempre els resulta gratificant. De fet, el percentatge d'ocupació és del 90%. Les empreses patrocinadores dels grans premis disposen d'espais propis d'hospitalitat al Circuit, amb tribunes VIP i amb 37 pisos box amb visió directe del pit-lane i la graella de sortida. O les 18 Suites Platinum i les 18 Suites Gold que hi ha a la tribuna principal, que té capacitat per a 10.000 espectadors.

El Circuit també es pot visitar. És l'ocasió perfecta per a accedir als espais habitualment restringits, com el podi, la sala de premsa o l'espectacular direcció de cursa. Tot es complementa amb una completíssima oferta comercial i social. La gran polivalència de les instal·lacions fa que sigui l'escenari idoni per a l'organització de presentacions o jornades d'incentiu per a empreses, reunions i tot tipus d'accions d'imatge i comunicació. De fet, es munten a mida del client, amb una àmplia oferta de proves en 4x4, curses amb Fórmules, kàrting o vols panoràmics en helicòpter (hi ha dos heliports). El Circuit també facilita servei de càtering. Amb tots aquests atractius no és estrany que cada any passin per aquí més d'un milió de visitants, amb més de 200.000 assistents a cadascun dels grans premis. Aquest santuari del motor ha rebut premis que han fet justícia al seu prestigi i al de Barcelona com a ciutat tradicionalment lligada al món del motor.

12. 24 hores a Barcelona

Itinerari per gaudir de l'oci i de la cultura de la capital catalana un sol dia.

Es pot conèixer Barcelona en 24 hores? És impossible, però, amb un bon itinerari (www.barcelonaturisme.com), en un dia es poden visitar alguns dels seus emplaçaments més emblemàtics. Per aconseguir-ho, la cèntrica i sempre concorreguda plaça de Catalunya és un bon punt de sortida. Des d'aquí s'accedeix a l'avinguda Portal de l'Àngel, un important enclavament comercial on hi ha una àmplia representació de les principals marques de moda. Caminant en direcció al mar s'arriba a la plaça del Pi, un dels racons més acollidors del Barri Gòtic. Allà es pot admirar la basílica de Santa Maria del Pi, del segle XIV, al peu de la qual els artistes i pintors exposen les seves obres els caps de setmana. També és habitual trobar-hi paradetes de productes alimentaris artesans. Des d'aquest punt accedim al carrer de la Palla, que ens transporta a l'època medieval i ens condueix fins a la catedral, el monument més espectacular del Gòtic barceloní. La seva esplèndida façana neogòtica amaga un impressionat temple ple d'obres d'art. Val molt la pena visitar el seu claustre gòtic. La plaça de la Catedral és un lloc idoni per a prendre un cafè en una terrassa, contemplant de fons l'emblemàtic sostre de colors del Mercat de Santa Caterina. Aquí, el brogit dels turistes es fusiona amb les anades i vingudes dels barcelonins.

El carrer del Bisbe, que convida a gaudir de l'arquitectura gòtica i neogòtica, porta al darrere de la catedral, on hi ha la plaça de Sant Jaume, centre polític de Catalunya i de la ciutat. Aquest antic fòrum de la colònia romana de Barcino acull el Palau de la Generalitat, de façana renaixentista, i la seu de l'Ajuntament, amb les seves columnes neogòtiques. Molt a prop hi ha la plaça del Rei, envoltada de l'antic palau dels reis catalans, el majestuós Saló del Tinell, la bella capella de Santa Àgata i el Museu d'Història de la Ciutat. Aquí es poden observar les restes romanes més importants de la capital catalana. De fet, caminant per aquests carrers no és estrany trobar restes de l'antiga muralla. Tornant enrere i creuant el carrer Ferran es pot contemplar la Plaça Reial, amb les seves terrasses, els porxos i la font al mig. Creuant la Via Laietana, l'itinerari segueix per la Barcelona medieval fins arribar als palaus del carrer Montcada. Allà hi ha el Museu Picasso i el d'Art Precolombí. El carrer Montcada duu fins al passeig del Born i l'església de Santa Maria del Mar, testimoni de la grandesa medieval de Barcelona. Per dinar, el Port Vell té una àmplia oferta de restaurants i, molt a prop, la Barceloneta obre el paladar del visitant a la cuina més tradicional del barri mariner, amb peix i marisc. Per la tarda, just davant del Port, l'emblemàtic monument a Cristòfor Colom és la porta per a passejar per la Rambla,

amb els seus artistes de carrer, les floristes, el Palau Güell o el mercat de la Boqueria. Així, un altre cop a la plaça Catalunya, s'enfila el passeig de Gràcia, amb les seves botigues de luxe i edificis modernistes com la Casa Batlló i la Casa Milà, d'Antoni Gaudí. Uns carrers més al nord-est, la Sagrada Família s'alça imponent per posar fi a un recorregut que pot acabar amb un sopar al Port Olímpic.

13. Tot Barcelona a peu de carrer

Set rutes turístiques amb un sol tiquet de transport públic.

Visitar Barcelona és ara encara més interessat amb el MetroWalks, un nou servei que inclou el tiquet de transport públic i, per tan sols dos euros més, una guia única que mostra set rutes per la ciutat, cadascuna amb les explicacions dels itineraris, fotografies i plànols de situació i també de la xarxa de metro. Els set itineraris estan pensats per poder anar a peu, amb autobús, metro i tramvia per la majoria dels districtes de Barcelona.

La guia MetroWalks es pot trobar als punts d'atenció turística de la ciutat i inclou un croquis dels set itineraris amb la durada aproximada dels desplaçaments, la imatge i l'explicació detallada de cada punt d'interès i el plànol del recorregut. Totes les rutes comencen al centre de Barcelona, a la plaça de Catalunya o a la plaça d'Urquinaona, i estan pensades perquè les pugui viure tothom. Si hi ha algun tram amb més pendent ja s'indica a la guia. La targeta de transport públic permet fer un nombre de viatges il·limitat durant el seu període de vigència, per exemple, de dos dies.

Els set itineraris de la guia MetroWalks van de punta a punta de Barcelona i surten del circuit habitual que es pot trobar a la resta de guies. Aquí s'arriba a quasi tots els racons de la ciutat. El primer recorregut proposa una visita a la Salut, que destaca per la capella del barri i el Park Güell. També passa pel Coll, situat a 300 metres sobre el nivell de mar, i la Vall d'Hebron, on podem descobrir equipaments dels Jocs Olímpics. El segon itinerari recorre els barris de Pedralbes, Sarrià i Sant Gervasi, a la part alta de Barcelona i amb una tradició que es remunta a l'Edat Mitjana. El tercer proposa descobrir Gràcia, un dels barris amb més personalitat, ple de tallers d'artesanía, racons i mostres de cultura popular, i també el Tibidabo, a la serralada de Collserola, coronat pel temple del Sagrat Cor, l'Observatori Fabra i el parc d'atraccions. El quart itinerari duu fins a les Glòries, una de les zones més modernes de la ciutat, amb la Torre Agbar, l'Auditori i el Teatre Nacional; el Poblenou, antiga zona d'aiguamolls que viu de ple la revolució tecnològica i arquitectònica conservant encara les empremtes de les indústries del segle XIX, i Diagonal Mar, el barri més modern nascut a l'empara del Fòrum de les Cultures. El cinquè itinerari passa per la Ribera, antic centre comercial a l'Edat Mitjana, del qual encara queden els palaus; el Born, on s'han descobert unes runes medievals molt ben conservades; la Barceloneta, el barri mariner i de pescadors, i la Vila Olímpica, que va allotjar 15.000 atletes durant els Jocs de 1992 en un conjunt d'edificis únics. El sisè itinerari porta al Guinardó i Horta, on encara es pot copsar el seu passat de camps i vinyes amb les masies i cases que s'hi han conservat fins avui. I la guia es tanca

a Sant Andreu, barri industrial i estratègic, amb el rec comtal; Sant Martí, que conserva els seus aires de poble, i el Clot, un barri els edificis i espais públics del qual conjuguen tradició i modernitat, com la Farinera. Sens dubte, el visitant té ara una eina molt útil, única i original, per conèixer gran part dels barris de la capital catalana a peu de carrer, copsant tota l'essència de viure i convida a Barcelona.

14. Barcelona, ciutat de l'esport

La capital catalana manté ben viu el seu esperit esportiu.

visitar la ciutat és sinònim de tenir ocasió de poder assistir a algun gran esdeveniment esportiu, perquè el calendari de competicions, agrupades en el programa Barcelona Sports, és molt extens i variat, amb tornejos **d'hoquei**, com el de Reis; **polo**, amb el prestigiós Torneig Internacional organitzat pel Reial Club de Polo; hípica, amb el **Concurs Internacional de Salts**, o **voleibol**, amb el Beach Volley World Tour, entre molts altres.

La capital catalana és capdavantera en l'esport a Espanya. Ho demostra el fet que, a finals del segle XIX, va liderar la introducció a l'Estat espanyol de nombroses especialitats esportives. Barcelona és el centre d'entrenament dels millors esportistes d'elit, des del guardonat equip de natació sincronitzada fins als principals tennistes. També és una ciutat que organitza nombroses competicions esportives populars, com ara les curses atlètiques que, any rere any, baten rècords de participació. Però, de forma paral·lela, cada setmana o, fins i tot, gairebé cada dia, qualsevol aficionat als esports pot gaudir d'algun partit de futbol, hoquei, handbol, rugbi i bàsquet de primer nivell, per citar-ne alguns dels molts exemples.

Barcelona té una gran tradició en l'organització de grans competicions esportives. El cas més paradigmàtic van ser els Jocs Olímpics, però també va ser una de les seus del Mundial de Futbol del 1982 i ha acollit mundials i europeus de diverses

disciplines. Sense anar més lluny, el 2010 se celebrarà aquí el **Campionat d'Europa d'Atletisme**, que ha vingut precedit enguany pel **Miting Internacional d'Atletisme** i per la **Marató**, que se celebra al mes de març amb gran èxit d'inscripció d'atletes. També s'organitza al novembre la **Jean Bouin**, la prova atlètica amb més tradició a la ciutat, tant perquè ja té 85 edicions com per l'alt nivell dels seus participants.

La capital catalana també és dins del circuit internacional de l'ATP i acull, a l'abril, el **Trofeu Conde de Godó** de tennis, en el qual prenen part tennistes de la talla de Rafael Nadal. Un altre esdeveniment important, que mou milers i milers d'aficionats, és el **Gran Premi d'Espanya de fórmula 1**, que al maig porta a Barcelona els millors pilots de l'especialitat. I és que els barcelonins també són grans amants del món del motor, com ho demostra l'organització al juny del **Gran Premi de Catalunya del mundial de motociclisme** i, al febrer, la prova del campionat del món de **trial indoor**. En totes, alguns dels millors participants són catalans i barcelonins, com Jaume Alguersuari, el pilot més jove de la fórmula 1 al volant d'un Toro Rosso.

Com a capital euromediterrània, Barcelona sempre viu de cara al mar i hi organitza competicions esportives, com la **Barcelona World Race** de vela, que a finals de l'any que ve tornarà a tenir sortida i arribada a la capital catalana. O el **Trofeu Conde de Godó**, també de vela, que organitza al maig el Reial Club Nàutic. I és que la ciutat sempre vol ser present al circuit internacional de l'esport aportant-hi la seva experiència i devoció. L'última gran mostra d'aquest gran esperit esportiu dels barcelonins va ser, al juliol, el pas del **Tour de França** pels carrers de la capital catalana. Els ciclistes van ser rebuts per prop de 600.000 aficionats, que van dibuixar una gran onada groga. I és que a Barcelona els colors de l'esport brillen com l'Arc de Sant Martí.

Passió per Ibrahimovic i Nakamura

Els aficionats al futbol estan de sort a Barcelona. Aquest any, el Barça de Pep Guardiola ha fitxat l'estrella sueca Zlatan Ibrahimovic, un dels millors davanters del món, procedent d'Itàlia. I el RCD Espanyol té com a gran estrella aquest any el migcampista japonès ofensiu Shunsuke Nakamura, un dels cracks del futbol asiàtic.

Un estadi de primera

El RCD Espanyol ha estrenat aquest any nou estadi de futbol, amb capacitat per a 40.500 espectadors. Ha estat dissenyat amb les tècniques més modernes, amb criteris mediambientals i està classificat per la UEFA com a una instal·lació d'elit.

15. La nova bistronomia

Barcelona reuneix una gran oferta de petits restaurants gastronòmics.

No és casualitat que la capital catalana agrupi un bon grapat de cuiners amb estrelles Michelin o que hagi estat triada entre les cinc millors ciutats gastronòmiques del món. En els darrers anys, però, s'ha anat propagant per la ciutat un nou moviment culinari, que el periodista gastronòmic Pau Arenós ha batejat com a bistronòmic. Aquesta denominació fa referència a la gran oferta de petits restaurants gastronòmics amb preus ajustats que estan proliferant pels diversos barris de la ciutat. Estan liderats per cuiners amb una gran formació, que, seguint l'estela de Ferran Adrià amb el seu Bulli, dominen les noves tecnologies aplicades a la cuina. Aquests xefs bistronòmics elaboren els seus plats amb productes locals i de temporada, però han sabut imprimir un altre aire a la famosa cuina tradicional catalana aplicant-hi les tècniques més d'avantguarda.

Els bistronòmics estan al capdavant de restaurants petits, sovint negocis familiars. La majoria d'aquests establiments són a l'Eixample, la qual cosa els dota d'un atractiu arquitectònic afegit al culinari. La majoria dels bistronòmics elaboren menús de migdia a uns preus molt competitius, que permeten degustar tota la seva creativitat sense necessitat d'haver de fer una gran despesa. A la nit, l'amant de la bona gastronomia pot assaborir els seus plats a la carta, també a uns preus molt assequibles, sobretot, tractant-se d'una cuina d'alt nivell. De fet, alguns d'aquests locals bistronòmics ja han rebut el reconeixement de la guia Michelin, la qual cosa ha contribuït a consagrar a nivell internacional aquest nou fenomen gastronòmic barceloní. Sens dubte, una bona ocasió per conèixer la nova cultura culinària de Barcelona, creativa, atractiva i rica en sabors.

16. Una ciutat amb ànima de mar

Barcelona concentra una gran oferta d'oci en aigües del Mediterrani.

La capital catalana és una ciutat que viu de cara al mar. Té cura del seu litoral de la mateixa manera que una mare veu créixer el seu fill: acompanyant-lo en tot moment. És per això que dóna més d'una oportunitat al visitant perquè copsi al màxim totes les sensacions de la Mediterrània. Tant és així que Turisme de Barcelona (www.barcelonaturisme.com) ofereix la possibilitat de descobrir a peu els atractius del litoral barceloní amb el **Barcelona Walking Tours Marina**, que recorre 16 punts emblemàtics, com el Mirador de Colom, la Rambla de Mar, el World Trade Center o la Vila Olímpica. A més, l'activitat es completa amb un passeig a alta mar a bord de Las

Golondrinas, una de les embarcacions més populars entre els barcelonins i que formen part del seu imaginari marítim des de fa ja molts anys. Però, a banda, també hi ha altres alternatives per contemplar la capital catalana tot navegant, com el **Barcelona Mar**. Permet endinsar-se en el mar en un vaixell i veure la Sagrada Família, la Catedral o la Torre Agbar des d'un altre punt de vista. El record és realment inesborrable.

Hi ha qui considera que el front marítim barceloní és com un museu a l'aire lliure. Hi trobem dues peces que demanen més atenció dins d'aquest aparador de cultura i oci. Una és el **Pailebot Sant Eulàlia**, una embarcació de 1918, restaurada pel Museu Marítim, que està tan arrelada a Barcelona que és el vaixell que utilitzen cada 5 de gener els Reis Mags per portar els regals als nens de la ciutat. A dins del vaixell s'hi fan activitats educatives i culturals. Una altra obra d'art és l'**Orsom**, el catamarà de vela més gran, modern i estable de Catalunya, amb què es pot navegar confortablement i, fins i tot, amb música en viu. Una peça més en la col·lecció d'espais, esdeveniments i activitats que conformen la Barcelona més marítima.

Dins del museu a l'aire lliure que representa tot el litoral barceloní s'hi poden trobar edificis singulars, com el nou hotel amb forma de vela o la gran placa fotovoltaica i l'edifici triangular del Fòrum. També, la ciutat ha sabut guanyar espai al mar de forma respectuosa amb el medi ambient, com al Port Vell i el Maremàgnum, on ha reunit una mostra de la fauna marina a l'Aquàrium. Però, sobretot, destaquen les persones que donen vida a la Barcelona més marítima. El fet que el centre de la metròpoli, amb la Rambla, l'estàtua de Colom i tots els monuments gòtics, sigui a tocar del Port i a dues passes de les platges, es nota en el caràcter obert de la seva gent. L'exemple més clar es troba en el genuí estil de vida de la Barceloneta, el barri mariner per excel·lència. Tot plegat fa que ciutat i mar es donin la mà continuament.

De punta a punta, el front litoral barceloní conforma una línia contínua de 4,5 quilòmetres de longitud, que es pot recórrer a peu, en bicicleta o amb algun dels serveis de transport en vaixell. És difícil trobar cap altra gran capital europea que concentri tanta oferta d'oci a tocar del mar, des dels populars *chiringuitos* fins al gran casino, passant pels restaurants de peix i marisc, les zones verdes, les botigues de moda o els hotels de luxe. No és estrany que els visitants valorin tan alt la qualitat de les vuit platges. A la de Sant Sebastià s'organitzen sessions de cinema a la fresca a l'estiu i també s'hi han celebrat retransmissions d'òperes del Liceu. I aquest any, com a novetat, es pot gaudir de les sensacions del Barcelona Bosc Urbà i de SphereMania Barcelona, al Parc del Fòrum, precisament davant del mar. Davant del Mediterrani.

17. Barcelona, centre de cultura

Modernisme, Gòtic... La ciutat renova i millora contínuament el seu llegat patrimonial.

Barcelona mima la seva cultura. En un gest de salvaguardar la seva memòria i de gaudir-ne en plenitud en el present, no deixa de fer nous descobriments sobre el seu passat romà o medieval, ni tampoc de voler mostrar amb tota la seva plenitud els monuments més emblemàtics. Un exemple d'això és la nova sala del **Museu Nacional d'Art de Catalunya** (www.mnac.cat) de l'exposició permanent d'art Gòtic, que, juntament amb la del Renaixement, del Llegat Cambó i de la col·lecció Thyssen-Bornemisza, ha estat tancada des del setembre passat per realitzar-hi importants millores en la presentació i conservació de les obres. En destaquen, especialment, els retaules. El seu muntatge en estructures metàl·liques i la nova il·luminació fan que la seva contemplació sigui una experiència inoblidable.

Però Barcelona té la sort també de ser un museu a l'aire lliure. Els monuments que estan disseminats per tota la trama urbana són petjades d'un passat que ha arribat fins als nostres temps amb la promesa de conservar-los. I és així com la ciutat pot mostrar ara orgullosa la rehabilitació de la façana i els campanars de la **Basílica de Santa Maria del Mar**. Enrere queda un acurat i dur treball de restauració, que gairebé ha durat un any, però que permet exposar amb tota la seva esplendor aquesta altra catedral gòtica barcelonina. I és que al centre de la ciutat, en només mig quilòmetre, s'hi concentren quatre grans exponents de l'arquitectura gòtica religiosa: Santa Maria del Mar, una església que ha despertat la inspiració de grans novel·listes; la Catedral, que també ha estat en obres de rehabilitació; Santa Maria del Pi, sotmesa també a un procés de conservació, i Sant Just i Pastor. En el cas de Santa Maria del Mar el procés de rehabilitació no s'atura i, ara, li tocarà el torn dels laterals i els cors. Sigui com sigui, ara mateix se'n pot gaudir de la façana i els campanars amb tota la seva ufanor.

A banda de la importància del Gòtic, tant civil com religiós, Barcelona té una gran riquesa arquitectònica i artística relacionada amb el Modernisme. Les obres de Gaudí i també Domènech i Montaner són conegudes arreu del món i atrauen milions de visitants cada any a la ciutat. En aquest context i de la mà de la iniciativa privada de la galeria Gothsland, la capital catalana ha obert al públic el **Museu del Modernisme de Catalunya** (www.mmcat.cat), que formarà part de la Ruta del Modernisme. Agrupa en un cèntric edifici modernista d'Enric Sagnier, 350 obres de 42 dels artistes més representatius d'aquest moviment artístic a Catalunya. Les peces provenen del fons privat que els antiquaris i galeristes Fernando Pinós i María Guirao van reunir durant 40

anys d'activitat professional. Hi són representades les diferents disciplines artístiques (pintura, escultura, mobiliari i arts decoratives). Una de les joies de la col·lecció és una preciosa copa de marbre de grans dimensions d'Eusebi Arnau. A banda d'aquest artista, el museu reuneix obres d'Antoni Gaudí, Joaquim Mir, Santiago Rusiñol, Ramon Casas, Alexandre de Riquer i Josep Llimona. Aquest museu, doncs, és un exemple més de com Barcelona no només conserva, sinó també exalta el seu patrimoni i el presenta en les millors condicions a ulls del visitant.

Una altra mostra de la gran activitat arqueològica que hi ha a la capital catalana és la recuperació de la **domus romana** i les sitges medievals del carrer de la Fruita, al centre de la ciutat. El **Museu d'Història de Barcelona** (www.museuhistoria.bcn.es) ha obert al públic un nou espai on conviuen, en un mateix jaciment, vestigis de la Barcino romana i restes d'un casal de l'antic Call jueu medieval. S'hi pot distingir una residència senyorial i tres comerços, del segle IV, a tocar de l'antic fòrum; i també sis sitges de grans dimensions, en el subsòl de la Casa Norell, edificada el 1851 a tocar de la plaça Sant Jaume.

Però Barcelona no només mira cap al seu passat. I si bé l'art romà, medieval i modernista conforma el seu llegat artístic més important, també ho és la seva aposta contínua pels creadors contemporanis. Tant és així que el **CaixaForum** (www.fundacio.lacaixa.es) repassa els darrers 25 anys d'activitat de **Miquel Barceló**, un artista de renom internacional i, en certa manera, enigmàtic. Per això, l'exposició *La solitude organisative*, ofereix la possibilitat d'entendre el misteri, l'adrenalina i la incertesa personal de la seva obra.

18. Barcelona, escenari de novel·la negra

Personatges com Carvalho, Méndez i Petra Delicado, habitants ben especials de la ciutat.

Barcelona és una de les capitals europees de la novel·la negra. Grans escriptors han retratat la ciutat, seguint les passes de detectius, policies i criminals que han protagonitzat un gran nombre d'històries de ficció. Són relats que, tanmateix, passen a escenaris ben reals, que els lectors poden recórrer i reconèixer tot sentint-se participants d'aquestes narracions. Hi ha diversos elements que han fet d'aquesta ciutat un pol d'atracció per als amants d'aquest gènere literari, però en destaca un per sobre de tots: l'antic Barri Xinès, nascut a l'empara del port, un dels més importants d'Europa pel que fa al trànsit de persones i mercaderies. L'anar i venir continu de ciutadans d'arreu ha fet que aquesta zona del Raval hagi inspirat alguns dels relats de novel·la negra més excitants. I, entre tots, sobresurt l'escriptor

Manuel Vázquez Montalbán, que va crear el que potser és el detectiu més carismàtic de la ciutat: **Pepe Carvalho**. Però n'hi ha d'altres exponents, com l'inspector **Méndez**, sorgit de la ploma de Francisco González Ledesma, i la inspectora **Petra Delicado**, d'Alicia Giménez Bartlett, sense oblidar d'altres escriptors, com Andreu Martín i Teresa Solana. Alguns d'aquests personatges també han pres vida en un altre tipus de ficció: el cinema.

Un dels protagonistes de la novel·la negra que va deixar més marcada la seva presència als carrers i locals de Barcelona va ser Pepe Carvalho. Les seves aventures permeten recórrer la ciutat de muntanya a mar, però amb una parada especial al Raval, on, actualment, Vázquez Montalbán té una plaça dedicada a la seva memòria. Carvalho, curiosament, viu a la part alta, en una casa de Vallvidrera, però cada dia baixa a la Rambla, on té el seu despatx, molt a prop de l'actual frontó Colom. Caminar pel carrer Ferran, visitar el mercat de la Boqueria o travessar la Via Laietana cap al barri de la Ribera i el Born permet resseguir les passes de Pepe Carvalho. Però, si un element va destacar l'obra de Montalbán, és la gastronomia. El Glaciar, a la Plaça Reial; Casa Leopoldo, Can Lluís i Quo Vadis, al Raval, o Senyor Parellada, al carrer Argenteria, són alguns dels bars i restaurants on Carvalho satisfieia el seu gust per un bon àpat. Però no només es pot passejar i menjar als mateixos escenaris que el famós detectiu, sinó que també li agradava banyar-se a la platja de la Barceloneta, beure aigua en una font vora l'església de Santa Maria del Mar o agafar el metro fins a Paral·lel.

Un altre dels personatges de ficció que es mou pel Raval és l'inspector Méndez, que viu a l'actual carrer Nou de la Rambla, on és un assidu del London Bar, local

centenari. No és estrany descobrir la petjada del detectiu per la muntanya de Montjuïc, el teatre El Molino, que ara la ciutat està recuperant; el Mercat de Sant Antoni, centre d'intercanvi de llibres, o el Poble Sec, un altre barri de fusió de cultures. Pel que fa a la inspectora Petra Delicado, que viu al Poblenou, es mou més per diferents indrets de Barcelona i dels afores, com Sant Cugat del Vallès. Se la pot veure a la plaça de Sant Felip Neri o el barri d'Horta. Però qui sí que situa les seves històries a la part més alta de la ciutat és Teresa Solana, els personatges de la qual tenen vivències de Diagonal cap amunt, com el detectiu Eduard, que compra pa a la Foix de Sarrià. La llibreria Negra y Criminal, al carrer la Sal, 5, és potser un dels millors indrets de Barcelona on amarar-se de tot aquest món, participant en tertúlies acompanyades d'un bon vi i musclos. Cada hivern organitza *BCNegra*, la trobada de novel·la negra de la ciutat.

19. Barcelona, experiències inoblidables

Barcelona ofereix activitats úniques per als visitants més exclusius.

Què se sent conduint un fórmula 1? I sobrevolant la Sagrada Família o la Pedrera en helicòpter? És possible arribar a l'èxtasi culinari degustant els plats dels millors xefs del món? A Barcelona sí, perquè a la capital euromediterrània tot és possible, perquè hi ha tota l'oferta necessària per fer-ho possible. La ciutat ja fa anys que s'ha posicionat com a destinació de viatges exclusius adreçats a viatgers que volen

viure experiències úniques i inoblidables. Existeix el programa Barcelona Premium (www.barcelonapremium.cat) i l'oferta d'activitats creix any rere any i incorpora nous establiments i nous reptes per als visitants. Una estada de luxe a la capital catalana és sinònim de viure sensacions que perduren. Hi ha tantes possibilitats com un pot imaginar-se i moltes més, des de visites particulars a edificis modernistes que normalment estan tancats al públic fins al lloguer d'una àmplia gamma de vehicles de somni, des de fantàstics iots a helicòpters (www.cathelicopters.com), limusines o, fins i tot, cotxes de carreres. I és que Barcelona no només té un port esportiu, famós per als Jocs Olímpics de 1992, sinó que compta amb aeroport per a jets privats, heliport i, fins i tot, un circuit (www.circuit.cat) on cada any se celebren grans premis de fórmula 1 i motociclisme. Els amants de la velocitat poden provar a conduir-hi els millors Ferrari, Lamborghini i Porsche del món. També, hi ha la possibilitat de copilotar un F1, entrar en contacte amb la fórmula Renault o recórrer una pista *off-road* amb un dels clàssics *buggies*. Les activitats són infinites en una ciutat que sempre ha viscut de cara al motor de més alt nivell.

Però, també hi ha altres formes de viure experiències exclusives sense necessitat de volar, pilotar o navegar. I és que anar de compres per les zones comercials més luxoses de la ciutat és una forma de descobrir una Barcelona captivadora, que reuneix una de les ofertes més àmplies i úniques en roba, joies i dissenys de tot tipus. Es poden comprar vestits fets a mida, fins i tot per a les núvies més exigents. Les millors firmes, d'ampli reconeixement internacional estan representades a la capital catalana i moltes d'elles fins i tot han nascut aquí. Hi ha assessors de compres que, amb els seus consells, ajuden a triar els millors productes que s'ajusten més bé als desitjos del comprador. L'atenció personalitzada en botigues tan detallistes com Loewe (www.loewe.com), Bagues (www.bagues.com), Union Suïza (www.unionsuiza.com) i Santa Eulàlia (www.santaetulalia.com) i moltes altres farà que l'experiència perduri en la memòria.

Aquests comerços tenen zones privades, personal que parla diversos idiomes i serveis per enviar la compra a l'hotel, entre d'altres.

I per recuperar forces no hi ha res millor que provar alguns dels exclusius spas i centres *wellness* de la ciutat, molts dels quals estan situats en hotels de luxe, com ara el Juan Carlos I (www.hrjuancarlos.com), el W Barcelona (www.w-barcelona.cat), el Mandarin Oriental (www.mandarinoriental.es) i l'Arts (www.hotelartsbarcelona.com). La majoria d'aquests establiments de categoria superior també disposen de restaurants amb estrella Michellin, com l'Àbac (www.abacbarcelona.com), el Condes de Barcelona (www.condesdebarcelona.com) i l'Omm (www.hotelomm.es). Però, això no s'acaba aquí, perquè l'oferta gastronòmica de luxe és tan variada en aquesta ciutat que inclou des de degustacions privades al popular mercat de la Boqueria (www.boqueria.info), fins a tast de vins (www.vilaviniteca.es i www.monvinic.com) i la possibilitat de comprovar les habilitats a la cuina dels fogons més arrelats a la ciutat, com els de Via Veneto (www.viavenetorestaurant.com). Aventura, diversió i relaxació al més alt nivell. Això és el que té Barcelona guardat per als seus visitants més exclusius.

20. Barcelona, un llegat ple de tresors

La capital catalana reuneix un immens patrimoni d'esglésies, claustres i art religiós.

Barcelona se sent orgullosa del seu patrimoni, perquè és a través del seu llegat que es pot entendre més bé el tarannà cosmopolita, innovador, obert i, sobretot, creatiu d'aquesta ciutat i dels barcelonins. Tant és així que en l'horitzó de la Barcelona actual es perfila un paisatge arquitectònic que entronca el seu passat més ancestral amb la seva modernitat. A peu de carrer es conforma un conglomerat d'edificis, tant monumentals com de petit format, que atresoren molts segles d'història,

però que mai no han deixat de ser icones de la ciutat i, fins i tot, de tota la Humanitat. El llegat que avui reuneix Barcelona no està format per pedres fredes i sense vida, sinó que cadascun dels murs, parets, portes, torres, patis o façanes aglutinen milers d'històries i anècdotes desitjoses que el visitant les descobreixi. I és que tant se val si contemplem la silueta de Barcelona des del mar, quan ens apropem a port; o des de l'aire, des d'alguns dels nombrosos avions que aterren cada dia a l'aeroport; o ja des de terra ferma, on el rastre de les petjades que deixem testimonien que som protagonistes del nostre present. Tant se val com observem la ciutat, perquè des de tots els punts de vista hi podrem distingit aquest meravellós contrast entre les construccions més avantguardistes i els antics campanars, les gàrgoles i les cúpules de la rica arquitectura romànica, gòtica i barroca, que ha estat present aquí, a la riba del Mediterrani, des de fa molts segles.

És així com la capital catalana, com si formés part d'un trencacloques, es conforma de multitud de peces artístiques disseminades pels seus barris, carrers i places. Totes, ajuntades, com si composéssim un puzzle, donen una personalitat pròpia a Barcelona, que la fan universal. I és en aquest punt on l'art religiós que hi ha a peu de carrer (les esglésies, claustres, monestirs o basíliques) és el que permet captar amb més esplendor aquesta comunió entre la ciutat i el seu entorn; entre els barcelonins i el seu patrimoni. Potser el màxim exponent n'és la Sagrada Família, consagrada pel Papa Benet XVI davant els ulls de tot el món. La gran obra de Gaudí no és només un símbol de la capital catalana que trenca fronteres, sinó l'exemple més clar del seu cosmopolitisme projectat arreu a través del seu llegat arquitectònic i la seva bellesa creativa i artística. I és que, gràcies a la riquesa de mostres d'art religiós que hi ha disseminades per la ciutat, es pot arribar a conèixer a fons des de l'antiga Barcino romana fins a la ciutat medieval o la més moderna.

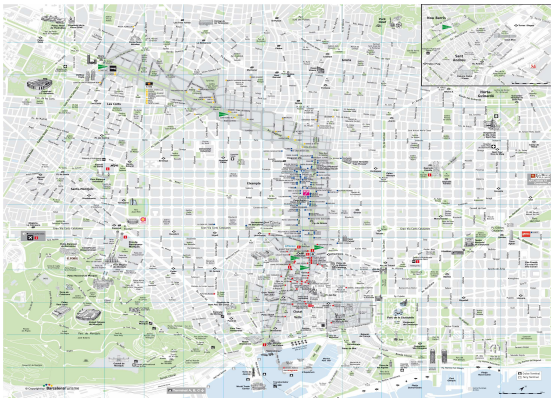
Avui dia, visitar el cor de Barcelona, el seu barri Gòtic, significa entrar en contacte amb obres cabdals, com la Catedral i la basílica de Santa Maria del Mar, tan

fascinant que ha seduït a molts escriptors i ha inspirat novel·les de gran èxit mundial. Resseguint les antigues muralles de la ciutat podem descobrir joies com Santa Maria del Pi, una altra mostra d'església romànica original que va acabar convertint-se en una minicatedral gòtica, i que està enclavada molt a prop de la Rambla, el que li confereix vida pròpia. També la cèntrica església de Sant Jaume, on els concerts de música clàssica i de guitarra espanyola són habituals, o la barroca Sant Felip Neri, on es poden contemplar pintures de Joan Llimona. Romànic, gòtic i neogòtic conflueixen també en la plaça i l'església de Sant Just i Pastor, un dels indrets més tranquils i, alhora, més vivencials de la ciutat. Un altre dels racons de Barcelona se'ns apareix ple de misteri amb Sant Pere de Puelles, originària de l'any 945, o amb la romànica Sant Pau del Camp, un de les joies arquitectòniques més singulars de la capital catalana. I ben a prop del mar, la Mercè ens convida a recordar els títols aconseguits pel Barça.

Però, Barcelona és molt més que Ciutat Vella. Així, al característic entramat de carrers de l'Eixample s'alça l'església de la Concepció, on el gòtic aconsegueix sobresortir entre el modernisme. Dalt de la muntanya, apareix impotent el Sagrat Cor del Tibidabo, que recorda al Montmartre parisenc. I seguint les passes de la modernitat, molt a prop de la futura estació de l'AVE de la Sagrera, s'erigeix Sant Andreu del Palomar, amb un magnífic mosaic de Gaudí. Barcelona se'ns torna a aparèixer assossegada quan passem pels claustres, com els del Monestir de Pedralbes i la Catedral, o quan contemplem les valuoses col·leccions del romànic (ara, temporalment en reformes) i del gòtic del MNAC, o del Museu Diocesà. I, en l'horitzó, molt a prop de la capital, esperen al visitant la Cripta Güell de Gaudí, la misteriosa Montserrat, el fabulós Monestir de Sant Cugat del Vallès i el conjunt monumental de Terrassa. Així, d'església en església i de museu en museu, els tresors de Barcelona surten a la llum.

21. Tota una ciutat per fer shopping

Barcelona, amb una variada i personal oferta comercial, és una magnífica opció per anar de compres a la tardor i per Nadal.

Imaginïn-se que els ofereixen la possibilitat de passejar vora monuments que són Patrimoni de la Humanitat, endinsar-se en carrers medievals plens d'història o observar alguns dels edificis de disseny més futurista i, al mateix temps, això els permet tenir l'ocasió d'aturar-se en una botiga d'artesans, entrar al taller d'un artista, aturar-se a degustar especialitats gourmet, accedir a les boutiques de les marques de roba més exclusives o, simplement, perdre's una estona enmig de les parades d'un mercat en plena ebullició. Doncs, si s'ho han imaginat, també ho poden fer realitat, perquè Barcelona és una de les poques ciutats del món que posa a l'abast una immensa oferta comercial per a tots els gustos i totes les butxaques al costat dels seus principals atractius turístics. I, en la temporada de tardor-hivern, encara brilla amb més ufanor, ja que els carrers s'engalanen amb les llums i decoracions nadalencques.

Si agaféssim un mapa de la capital catalana i marquéssim un punt en un dels seus centres neuràlgics, la popular Rambla, podríem iniciar una ruta a peu o en transport públic –el Barcelona Bus Turístic recorre també els eixos comercials– que ens portaria a conèixer de primera mà totes les cares de la Barcelona més moderna i la més orgullosa de les seves tradicions. Tant és així que, a una banda d'aquest passeig central, trobem l'atractiva oferta comercial del Portal de l'Àngel, un dels més exclusius, però amb preus molt competitius, i que disposa de botigues, galeries i grans magatzems de primeres marques internacionals i nacionals, sobretot de roba, calçat i complements. Entorn a aquest carrer principal s'articula tot un entramat de carrerons plens d'història i, també, d'atractius cafès, sobretot a Petritxol, i establiments comercials centenaris. En aquest camí, atractius turístics com l'església del Pi, la Catedral o el Palau de la Generalitat i el Call jueu acompanyen en tot moment el comprador. Si ens endinsem més encara per aquest costat de la Rambla, arribarem al Born, el barri medieval, replè de palauets i atractius museus, com el Picasso, que acull una inigualable oferta de botigues de disseny, que es complementa molt bé amb el comerç tradicional i també d'autor dels entorns del Mercat de Santa Caterina (una meravella arquitectònica i un punt perfecte per degustar la gastronomia local).

Situats un altre cop a la Rambla, a l'altra banda del passeig hi ha el Raval. Segurament, és el barri més emergent i de més vida de carrer de tota la ciutat, amb una fusió de comerços multiculturals, que tenen un dels seus epicentres al Mercat de la

Boqueria. Aquest és un dels enclavaments més atractius per als turistes, que hi poden trobar un compendi de la gastronomia local i de tot el món. El segon pol d'atracció són el MACBA i el CCCB, dos dels museus més avantguardistes de la capital catalana, al voltant dels quals hi ha una gran oferta de botigues de disseny i molt personalitzades. Des d'aquest punt arribem fàcilment a peu a l'eix comercial del carrer Pelai, passant pels edificis universitaris, i que, a través d'un reguitzell d'establiments comercials de primera línia –amb primeres marques– condueix fins a la plaça de Catalunya. Aquí, a l'oficina de Turisme de Barcelona (www.barcelonaturisme.cat) hi ha un còmode servei de devolució de l'IVA per als turistes extracomunitaris.

Aquest cèntric emplaçament divideix la ciutat més antiga de la més moderna, que comença amb el famós Eixample barceloní, un entramat de carrers amples i edificis modernistes que fan les delícies dels visitants. Al passeig de Gràcia s'hi agrupen les boutiques més glamuroses del món, situades als baixos de les finques més nobles de Barcelona. De fet, aquí trobem la Pedrera i d'altres monuments significatius de Gaudí i d'altres arquitectes del modernisme català, reconeguts per la Unesco. Paral·lel al passeig de Gràcia, hi ha la Rambla de Catalunya, un altre dels centres neuràlgics d'aquells que busquen un comerç d'alta gamma, però que, aquí, s'obre a més marques i amb una gran oferta de productes nacionals. Fins i tot, és un dels millors llocs on trobar les principals novetats del mercat. En tota aquesta zona, la roba i el calçat són el principal reclam, però també els complements i el parament de la llar. A dalt de tot del passeig de Gràcia o de la Rambla de Catalunya trobem la Diagonal, una de les principals avingudes de la capital catalana, que articula una important xarxa de comerç nacional i internacional que relliga la zona de l'eix Macià i el Turó Park amb la zona de negocis de Maria Cristina, molt a prop del camp del Futbol Club Barcelona.

Barcelona té una gran varietat d'eixos comercials. De fet, s'agrupen segons els barris, cadascun amb personalitat pròpia d'acord amb la seva pròpia tradició comercial i respectant perfectament el seu entorn, la qual cosa dóna fe de la gran quantitat d'atractius que atresora la ciutat. Tant és així que aquest recorregut des de baix de la Rambla fins a la Diagonal s'agrupa entorn del Barcelona Shopping Line (www.barcelonashoppingline.com), una xarxa de cinc quilòmetres, que uneix tots aquests carrers comercials del centre de la ciutat. No és un eix sense vida, sinó tot el contrari. Al llarg de l'any s'hi organitzen activitats i es premien, per exemple, els millors aparadors. Amb la temporada de Nadal, aquesta zona de Barcelona brilla de dia i, fins i tot, de nit, fins al punt que l'1 de desembre se celebra el Shopping Night Barcelona al passeig de Gràcia, una gran oportunitat per visitar les seves botigues a la llum de la lluna. I és que la capital catalana és la millor botiga per a tothom: per a totes les butxaques, per a tots els gustos i, fins i tot, per als més noctàmbuls.

22. Racones de Gràcia

Barcelona és ara una ciutat conformada per 73 barris, cadascun amb vida pròpia i, al mateix temps, units per la fusió de dos trets característics: tradició i modernitat. I és que, tot i la seva gran vocació cosmopolita, la capital catalana encara guarda molts tresors del seu passat. Un dels més preuats són els antics pobles que es van annexionar a la gran ciutat, sobretot amb la creació del famós Eixample barceloní, una de les obres urbanístiques més admirades del món.

Aquest procés va fer que Barcelona creixés i que avui sigui una urbs d'avantguarda, però sense perdre l'essència dels seus barris amb personalitat pròpia. Aquest és el cas de Gràcia, que, fins a finals del segle XIX, era un poble independent, però que va acabar sent integrat per la gran ciutat, tot i que encara conserva les cases baixes i la riquíssima vida cultural i artística, a més del seu tarannà obert i acollidor. Gràcia és una conjunció de racons i de records, de somnis fets realitat gràcies a la comunitat dels seus veïns i comerciants. No sols és un centre artístic de primera, amb multitud de galeries, sinó també un dels punts àlgids de la gastronomia més variada i rica de Barcelona, així com un focus de cultura teatral i cinematogràfica. I, per sobre de tot, un garant de les tradicions més populars.

Passejar pels racons de Gràcia significa endinsar-se en el cor de la capital catalana i copsar, amb tota la seva esplendor, la cadència del seu batec més humà. De punta a punta del barri apareix el modernisme omnipresent, en moltes ocasions, amb la gran marca d'Antoni Gaudí: des de la part més alta de l'elegant passeig de Gràcia, on trobem la rica Casa Fuster, fins a l'esplèndida Casa Vicens, d'aroma oriental, passant pel Mercat de la Llibertat i el Park Güell, ja en la part alta del barri. La Rambla del Prat és la principal avinguda modernista, amb importants finques residencials i amb detalls per descobrir, com les màscares esculpides per Pau Gargallo a la façana de l'antic Teatre Bosc, que representen grans genis de la cultura catalana, com Picasso i Nonell. I és que Gràcia atresora grans edificis plens d'història i de bon gust per l'art, importants no només per ells mateixos, sinó sobretot perquè encara estan plens de vida de barri. I és que tots els carrerons i places d'aquesta part de la ciutat tenen una història al darrere i la promesa d'un futur per davant. Un altre exemple és el mercat de l'Albaceria Central, un emplaçament extraordinari per copsar la remor del barri.

La plaça del Diamant, que va donar nom a una de les novel·les més populars de la literatura catalana, escrita per Mercè Rodoreda, sintetitza l'esperit dels graciencs, que són capaços de fer perdurar en els anys una de les festes majors més creatives d'Espanya: cada mes d'agost, els veïns pugnen per engalanar els seus carrers amb motius que ells mateixos creen. Però, en realitat, Gràcia és un compendi de places, com

la de la Vila de Gràcia, amb el magnífic campanar decorat amb signes del zodíac; la del Sol, plena de bars i cafeteries, o la de la Revolució, que condueix fins al carrer Verdi, un dels més genuïns de la ciutat a nivell d'oferta artística i comercial, i desemboca en la neuràlgica plaça de la Virreina, flanquejada per la parròquia de Sant Joan i pels antics habitatges obrers. Però, si hi ha realment algun tret diferenciador del barri de Gràcia és que té molta vida, tant de dia com de nit. L'oferta de bars i restaurants, amb alguns de renom, com el Botafumeiro o la Torreta de Gràcia, és tan rica com tipus de cuina hi ha al món, malgrat que destaca la d'arrel catalana. Al mateix temps, les galeries d'art i les botigues de roba i complements de disseny es disseminen per tot el camí que recorre qualsevol visitant, convidant-lo a entrar i a gaudir de tots els racons de Gràcia, com si fos un museu a l'aire lliure amb una vida inextingible.